

Dosarul nr. 2ra-1075/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Stahi și de avocatul Nicolae Daniliuc ca reprezentat al lui Eugeniu Stahi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Stahi, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a sentinței judecătorești, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Stahi și menținută hotărârea din 27 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 24 ianuarie 2020, Eugeniu Stahi, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a sentinței judecătorești, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin sentința din 3 februarie 2016 a Judecătoriei Dubăsari, corpul delict – laptopul de model „Dell Inspiron M 50330” nr. 9621677161, care se păstra în camera de păstrare a corpurilor delictive a SUP a Centrului pentru combaterea crimelor informaționale al INI al IGP al MAI, a fost restituit după apartenență proprietarului, adică dânsului.

A precizat că au trecut aproape patru ani de la pronunțarea sentinței, însă laptopul nu i-a fost restituit, deși au fost mai multe adresări cu privire la restituirea acestuia, dar de fiecare dată se inventau diverse scuze pentru a nu fi returnat.

A presupus că laptopul deja nu mai există, fiind sustras de cineva și din aceste motive nu este restituit.

A considerat că prin tergiversarea intenționată a executării sentinței din 3 februarie 2016 a Judecătorei Dubăsari, statul a încălcat flagrant prevederile art. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

Reieșind din practica Curții Europene a Drepturilor Omului, a menționat că o reparație echitabilă a prejudiciului material pentru încălcarea dreptului la executare în termen legal a sentinței din 3 februarie 2016 a Judecătorei Dubăsari ar constitui suma de 10 000 de lei ce reprezintă costul laptopului, iar prejudiciul moral pe parcursul a patru ani de zile ar constitui suma de 160 000 de lei (2 000 de euro pentru fiecare an).

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politic, art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 11, 14 Cod civil, Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil al hotărârii judecătorești.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului lui la executare în termen legal a sentinței din 3 februarie 2016 a Judecătorei Dubăsari, încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul său a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 160 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen legal a sentinței judecătorești din 3 februarie 2016, precum și a sumei de 6 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Stahi și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că potrivit raportului șefului Secției suport operațional din 27 decembrie 2017, unica metodă de nimicire a fișierelor din categoria pornografiei infantile este distrugerea fizică a dispozitivului de stocare a informației.

Prin urmare, în situația când în mod cert și clar prin răspunsul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP al MAI nr. 34/12-807 din 10 august 2017, a fost stabilit faptul că nimicirea integrală a unor fișiere dintr-un sistem informatic fără a avea posibilitate de recuperare se face prin distrugerea fizică a purtătorului pe care sunt păstrate acestea și anume a purtătorului de înfirmății discul magnetic „WD”, pe care se păstrează fișierele din categoria pornografiei infantile, conform Anexei 7, Eugeniu Stahi urmează să-și delege un reprezentant la dispunerea efectuării unei atare proceduri, ca ulterior să-și revendice acest laptop.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au menționat că, în situația când specialistul prin raportul din 27 decembrie 2017 nu poate și nu este în drept a nimici fișierele din categoria pornografiei infantile printr-o constatare tehnico-științifică, iar

autoritatea nu este în drept de a returna acest laptop cu fișiere ce conțin informația cu pornografia infantilă, impune și implicarea activă a lui Eugeniu Stahi, prin intermediul reprezentantului său, pentru a identifica un specialist, pentru a-și da acordul la nimicirea purtătorului de informații, ca ulterior să-și preia acest bun, care de altfel a și servit la săvârșirea infracțiunii.

La fel, prin răspunsul Direcției investigații infracțiuni informative al INI al IGP destinat Direcției Contencios al Ministerului Justiției nr. 34/18/9- 10280 din 12 octombrie 2020, se constată că în speța supusă litigiului este imposibil de executat returnarea corpului delict inculpatului, or pe acesta se conțin 5 fișiere video și 251 fișiere grafice, acestea fiind din categoria pornografiei infantile, fapt ce face imposibilă transmiterea acestora inculpatului sau unor terțe persoane la împuternicirea inculpatului.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au accentuat că în situația enunțată nu se constată careva temei de constatare al neexecutării în termen rezonabil a sentinței din 3 februarie 2016 a Judecătoriei Dubăsari, or Eugeniu Stahi urma să manifeste o conduită activă, precum și să recurgă la prevederile legislației privind executarea documentelor executorii întru apărarea intereselor legitime ale acestuia, de altfel, nu a fost privat de dreptul de a interveni și a solicita acest fapt, iar în cazul când o sentință judecătorească/titulul executoriu nu este pus în executare, este imposibil, din punct de vedere legal, a constata neexecutarea în termen rezonabil a acesteia.

Cu privire la cerințele lui Eugeniu Stahi privind încasarea prejudiciului material în mărime de 10 000 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 160 000 de lei, prima instanță și instanța de apel le-au considerat ca fiind nefondate, fiind de fapt pretenții subsecvente constatării faptului neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 31 mai 2021, Eugeniu Stahi, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța de apel a aplicat o lege care nu urma a fi aplicată și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugeniu Stahi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Stahi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Eugeniu Stahi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În același timp, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul în partea semnată de către avocatul Nicolae Daniliuc ca reprezentant al lui Eugeniu Stahi, a fost depus de o persoană care nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că cererea de recurs împotriva deciziei din 31 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost semnată inclusiv și de avocatul Nicolae Daniliuc ca reprezentant al lui Eugeniu Stahi.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (1¹) CPC, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sunt licențiați în drept și sunt împuterniciți printr-o procură autenticată notarial.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19 iulie 2002, activitatea de avocat încetează:

- a) prin renunțare în scris la exercițiul profesiei;
- b) *în cazul retragerii licenței;*
- c) în caz de deces;

d) în cazul în care avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și incompatibilă cu normele deontologice ale activității de avocat.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că avocatul a cărui activitate a încetat este obligat să restituie Consiliului Uniunii Avocaților, în termen de 10 zile, licența și legitimația de avocat.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că prin decizia din 7 decembrie 2020 a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova în cauza disciplinară intentată în privința avocatului Nicolae Daniliuc (licența nr. 1991 din 10 decembrie 2010), publicată pe pagina web a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a fost constatată în acțiunile avocatului Nicolae Daniliuc, deținătorul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 1991 din 10 decembrie 2010 comiterea abaterilor disciplinare. Conform art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, art. 48 alin. (24), art. 57 alin. (37) din Statutul profesiei de avocat, art. 2 (6) (7) din Preambulul Codului deontologic al Avocaților din Republica Moldova, a fost aplicată avocatului Nicolae Daniliuc sancțiune disciplinară sub formă de retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Totodată, se mai constată că prin decizia din 1 martie 2021 a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova asupra cererii prelabile a lui Nicolae Daniliuc, publicată pe pagina web a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prelabilă a lui Nicolae Daniliuc nr. 09/2021 din 4 ianuarie 2021 împotriva deciziei din 7 decembrie 2020 a Comisiei pentru etică și disciplină privind aplicarea față de

avocatul Nicolae Daniliuc a sancțiunii disciplinare sub formă de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 1991 din 10 decembrie 2010 și menținută decizia din 7 decembrie 2020 a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Drept urmare, se constată că la 31 mai 2021, data depunerii cererii de recurs, care a fost semnată inclusiv și de către Nicolae Daniliuc ca reprezentantul al lui Eugeniu Stahi, în temeiul mandatului avocațional seria MA nr. 1320698 din 24 ianuarie 2020, licența pentru exercitarea profesiei de avocat pe numele avocatului Nicolae Daniliuc era retrasă, fapt ce indică la depunerea recursului de către Nicolae Daniliuc ca reprezentantul al lui Eugeniu Stahi de către o persoană care nu era în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 433 lit. a), lit. c), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Stahi și de avocatul Nicolae Daniliuc ca reprezentat al lui Eugeniu Stahi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru